

Ratifikationen og Anvendelsen af Konventionen vanskeligere. Ændringsforslaget blev derfor trukket tilbage.

I Artikel 4 i Bureauets Udkast foreslog den schweiziske Regerings Repræsentant indføjet en ny Bestemmelse, hvorved der blev givet Adgang for nationale Love og Bestemmelser til at gøre Undtagelser fra Konventionens Bestemmelser for unge Mennesker over 16 Aar, naar væsentlige Grunde, særlig deres faglige Oplæring, gjorde det nødvendigt, og paa Vilkaar, at den daglige Hvileperiode ikke maatte være mindre end 11 Timer i Træk. Ændringsforslaget begrundedes med Ønsket om at gøre Konventionen mere smidig og derved lette dens Ratifikation. Ændringsforslaget blev vedtaget med meget ringe Majoritet i Kommissionen, og Bestemmelsen blev iøvrigt under Behandlingen i Plenarforsamlingen ændret, saaledes at Adgangen til Undtagelse kun gælder i Tilfælde af, at den faglige Oplæring af de unge Mennesker gør det nødvendigt.

I Artikel 5 havde Bureauet foreslaaet, at der blev givet Adgang til at give individuelle Dispensationer fra Konventionens Bestemmelser for at tillade Børn eller unge Mennesker at optræde om Natten i offentlige Forestillinger. Af den britiske Regerings Repræsentant blev der stillet Forslag om, at denne Dispensationsadgang skulde udvides til at gælde Børn og unge Mennesker, der optraadte som Skuespillere ved Fremstillingen af Film. Ændringsforslaget blev vedtaget.

For at begrænse Adgangen til denne Dispensation blev der af den australske Regerings Repræsentant stillet Forslag om, at Dispensationen kun skulde kunne gives til unge Mennesker over 16 Aar. Forslagsstilleren var imidlertid klar over, at denne Aldersgrænse var for høj og sluttede sig derfor til et af den hollandske Regerings Repræsentant stillet Forslag om, at Dispensation kun skulde kunne gives til Børn over 14 Aar, som ikke var underkastet fuld Skoletvang, og som er under 18 Aar. Dette Ændringsforslag blev imidlertid imødegaaet fra forskellig Side, idet man henviste til, at det var at foretrække at overlade til de kompetente Myndigheder at træffe Afgørelse i de enkelte Tilfælde, saaledes som det var foreslaaet fra Bureauets Side. Ændringsforslaget blev forkastet.

Til Artikel 5, Pkt. 3, i Bureauets Tekst stillede den britiske Regerings Repræsentant et Ændringsforslag med det Formaal at indføre Bestemmelser, som skulde værne Børn og unge Mennesker, der fik Dispensation, imod legemlige og moralske Farer og sikre dem en venlig Behandling. Fra Bureauets Side var der i Udkastet stillet Forslag om saadanne Bestemmelser for Børn under 14 Aar og Børn over 14 Aar, som stadig var underkastet fuld Skolepligt. Det blev imidlertid gjort gældende, at unge Mennesker i højere Aldersgrupper maaske i højere Grad trængte til Beskyttelse over for den moralske Risiko, som de kunde blive udsat for. Ændringsforslaget blev vedtaget.

Af den australske Regerings Repræsentant blev der stillet Forslag om, at man skulde begrænse Adgangen til Dispensation til at gælde 3 Aftener om Ugen, og at man skulde fastsætte Kl. 11 Aften som Slutningstidspunkt for Adgangen til at anvende Børn og unge Mennesker til offentlige Forestillinger eller Fremstilling af Film. Begge disse Ændringsforslag blev imidlertid forkastet. Derimod vedtog Kommissionen et ogsaa af den australske Regerings Repræsentant stillet Ændringsforslag om at sikre Børn og unge Mennesker, der fik Dispensation, en sammenhængende Hvileperiode paa 14 Timer.

I Artikel 7 havde Bureauet stillet Forslag om en Række Begrænsninger i Konventionens Tekst for Indiens Vedkommende. Det var saaledes foreslaaet, at den Beskyttelse, som Konventions-Udkastet gennemfører for unge Mennesker indtil